

Vážená paní Dostálová,

dovolte abych se představil, jmenuji se Jan Pužman a chovám západosibiřské lajky od roku 1981. Velice se mne dotklo Vaše vyjádření v dodatku posledního zpravodaje č. 62, že za stav v chovu západosibiřských lajek pokud jde o současný stav exteriéru mohou starší chovatelé. V současné době chován pouze chovného psa Amir Osičina, který byl uchovněn dne 5.1.2008, ale pro chov byl zatím využit do současné doby pouze 2x, a to z klubu KMPL 1x a 1x z klubu honičů.

V r. 1981 jsem založil chovnou stanici Žďár CS a začal jsem chovat na feně Asta Umka. Tato fena pocházela z chovné stanice Umka z Vlčího doupěte od p. Pettikové. Byla potomkem Delly, přivezené od Bajkalského jezera z Ruska. Pro její chovnost jsem absolvoval několik výstav, kupř. v Brně, v Nitře a dalších. Měla vždy výbornou a získala i další tituly. Pak už jsem na výstavy nechodil. Kromě toho jsem se věnoval tomu, aby měla potřebné zkoušky lovecké upotřebitelnosti, tzn. zkoušky honičů, barvářské zkoušky honičů a zkoušky ze speciální vodní práce. Její využití bylo v plném rozsahu pro chov a lov. Jako chovný jedinec po sobě zanechala několik vrhů štěnat (cca 4) v průměru se 6 potomky. Tato fena byla velmi kvalitní jak v postavě, tak v povaze, kvalitně se starala o potomky. Z pohledu lovecké upotřebitelnosti pak tato fena byla výborným honičem i barvářem. Ke spojení s touto fenou jsem volil vždy chovné psy velmi obezřetně, aby potomci měli kvality a charakter západosibiřské lajky a mohly tak odpovídat plemennému standardu. Jedním z těchto psů byl Mališ majitele p. Ivanova, který s ním původně lovil v tajze. Dalším byl pak Kunak, kterého jsem získal do svého chovu z chovné stanice z Výzkumného ústavu lajek z Kirova. V tomto výzkumném ústavu pak pro zkvalitnění chovu západosibiřské lajky byli připouštěny do chovu lajek vlčice, aby se zkvalitnila kvalita těchto psů pro lovecké účely a zlepšila se situace v osazení chrupu – plnochrupost (42 zubů). Po jmenovaných chovných psech pak bylo velmi kvalitní potomstvo. Vždy jsem dbal na to, aby chovní jedinci splňovali podmínky standardu, abych nevnášel do chovu nekvalitní prvek. Je pochopitelné, že jsem nemohl ovlivnit dále to, zda potomci mých chovných jedinců byli dále spojováni v chovu se stejně kvalitními jedinci. V tom musí sehrávat svoji roli poradci chovu, kteří musí mít přehled o chovných jedincích a nepřipustit do chovu takové jedince, kteří trpí vadami, které vylučují z chovu, resp. mění jeho celkový charakter a vzhled.

Vaše vyjádření o tom jak „miminka“ může ve všech ohledech ovlivnit další péče je velmi zavádějící. Jestliže štěně nemá dostatečný genetický potenciál založený na základě genetické výbavy svých rodičů a jejich předků, není možné z něj udělat pořádného psa ať ho krmíte jak chcete. Ani dostatek pohybu mu nedá dostatečně silnou kostru a osvalení. Jestliže totiž základ není dostatečný není možno konstituci jedince změnit. Pokud kupř. rodiče nebo některý z předků nemá zuby (plný stav) je velký předpoklad, že i potomstvo bude mít problémy z chybějícími zuby. Je si také třeba uvědomit, že tento pes není určen jako domácí mazlíček do bytu. Je sice pravdou, že chov v bytě může ovlivnit kvalitu srsti, ale tak, jak se to projevuje u některých jedinců, to rozhodně není možné. Navíc pak takový jedinec není a neměl by být hodnocen v tom smyslu, že je zcela podle standardu a bez vady, a to i na výstavách! Rozhodně by přispělo ke zkvalitnění chovu i to, aby byly pro uchovnění vyžadovány zkoušky lovecké upotřebitelnosti. I ve standardu je uvedeno, a to jak ve starém a tak novém, že se jedná o plemeno loveckého psa, a to všestranného, v novém pak i saňový a tažný pes. Tomu by měly odpovídat i jeho vlastnosti jak stavba těla, tak povaha a další.

Prostě vážená paní měla byste si uvědomit, na čem chováte a s čím spojujete svůj chovný materiál a nesvalovat vinu na staré chovatele. Ti tady založili dobré základy a že v nich Ti další nepokračovali v souladu s chovnými pravidly není jejich vina. Sama byste

měla uznat, zda to, co chcete uchovnit má kvalitu podle standardu či nikoliv a pochopitelně

-2-

poradci chovu by zde měli sehrávat zcela zásadní roli a nepřipustit nevhodné jedince do chovu, ať již získají jakékoliv ocenění na výstavách. Neměli by se nechat ovlivnit chovateli. Není mi jasné k čemu slouží bonitace, když i zcela zjevné vady jsou tolerovány a pak pochopitelně zanášeny do dalšího chovu. Poradci chovu jsou ve všech klubech pro to, aby sledovali linie chovu a výsledky chovu a zabezpečovali kvalitu chovu. Pokud poradce chovu třeba není na úrovni nebo si nechce dělat mezi chovateli zle, je to kámen úrazu. Mnohdy poradci chovu jednají pouze v zájmu některých chovatelů a neštěstí je na světě. Na jednu stranu teď věřím, že nově schválený standard FCI napomůže k tomu, že bude v chovu postupováno důsledněji a rovněž tak, že na výstavách se to projeví i v posuzování předváděných psů.

Jan Pužman, chovná stanice Žďár CS